

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Phenix-Fuglen. Et Angelsachsisk Kvad førstegang udgivet med Indledning, Fordanskning og Efterklang

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 67. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1840_679-txt-shoot-idm5214/facsimile.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Da Folkets Stemme
i trofast Giemme
opdaged Han,
Hvis omme Hjerter
af Fryd og Smerte
har deelt med Dan,
og end i Tide
paa Folkets Kyde
Han raadte Bod.

Livsfuld kaldet
ham nu hver Alder,
den Drot i Nord,
som stumme Sjæle
gav Mund og Mæle
ved Isse-Fjord,
hvore blidt nu blunder
det Stovværks Græsder,
som aldrig døer.

Så Hjertes Stemme,
i Danmark hjemme,
Han Folket gav;
mens Taaren bæver
og Folket hæver
sig frelst af Grav,
Bog-Ormen svænger
paa Fugle-Vinger
sig over Land.

Fra Tryk-Papiret
til Kirke-Spiret
han skynder sig,
med Danmarks Tunge
et Kvad at sjunge
for Kongens Lig,
som Bønder bære
til Grav med Ære
ved Issefjord.

Derfra han ær,
naar Maen smiler,
til Gladhjems Slot,
om Brude-Kransen
og Havru-Dandsen
at kvikke smaat,
saa over Voven,
saa giennem Skoven
det gaar saa let.

Ja, fri for Sorgen
til Fredriks-Borgen
gaar Dandsen let,
naar i Skiarsommer
de faare Blommer
staae trindt og tæt,
Dan-Stjernen blinker,
Løv-Kronen vinker
saa yndehuld.

Med salvet Paade
vil Kongen sande
det Spaadoms-Ord:
for Christendommen
er Timen kommen
i hvide Nord,
og Fenix-Sungen
i Dane-Vangen
gjenfødt paany.

Med den skal møde
hver Morgen-Flode
et Skjalde-Kuld,
og saenhare,
i Toner klare,
som Glar og Guld,
hvad dunkelt lyder
om Lysets Dyer
i Oltids Kvad.

